

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.517 van 25 september 2014
in de zaken A. 209.296/XII-7403
en A. 209.297/XII-7404**

In zake: Sylvie MICHIELS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jef Robbroeckx
kantoor houdend te 2610 Wilrijk
Jules Moretuslei 374-376
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Thomas De Donder en Sofie Bontinck
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 270
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de beroepen

1. Het beroep, ingesteld op 28 juni 2013, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing van de stadssecretaris van de stad Antwerpen van 14.05.2013 [...] om met ingang van 16.05.2013 een einde te maken aan de arbeidsovereenkomst van [Sylvie Michiels] met de stad Antwerpen” (zaak A. 209.296/XII-7403).

Het beroep, ingesteld op 28 juni 2013, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing van de stadssecretaris van de stad Antwerpen van 30.04.2013 [...] om, naar aanleiding van de interne beroepscommissie tegen de ongunstige waardering die [Sylvie Michiels] kreeg, de ongunstige waardering

te behouden, om geen tweede verbetertermijn op te starten, en om de definitieve beroepsongeschiktheid vast te stellen” (zaak A. 209.297/XII-7404).

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 225.096 van 15 oktober 2013 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in de zaak A. 209.296 ingewilligd.

De verwerende partij heeft in voormelde zaak een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft in beide zaken een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft in beide zaken een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft voor beide zaken een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben in de beide zaken een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 juni 2014.

Staatsraad Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Karine Turkry, die loco advocaat Jef Robbroeckx verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Mattias Van Schel, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster is statutair ambtenaar bij de verwerende partij. Sinds 1 juni 2011 is zij als ploegbaas werkzaam in het museum “Vleeshuis”.

3.2. Op 9 mei 2012 krijgt verzoekster van haar chef-waardeerder [W.D.] een onvoldoende basiswaardering voor de periode van 1 september 2011 tot 31 augustus 2012. Zij tekent tegen deze waardering beroep aan.

Op 30 augustus 2012 beslist de stadssecretaris, op basis van het advies van de beroepscommissie, de onvoldoende waardering van 9 mei 2012 te behouden. Hij geeft opdracht om voor verzoekster een verbetertermijn met begeleidingstraject op te starten op de eigen werkplek en gelast de chef-waardeerder met de opdracht verzoekster opnieuw te waarderen na afloop van de verbetertermijn.

3.3. Op 6 februari 2013 wordt verzoekster door de chef-waardeerder [W.D.] voor de periode van 24 mei 2012 tot en met 23 november 2012 ongunstig gewaardeerd.

Verzoekster tekent beroep aan tegen dit waarderingsresultaat. In haar beroepschrift (“motivatie medewerker voor beroep tegen negatieve waardering” geheten) van 10 april 2013 stelt zij, op de vraag waarom ze beroep aantekent, dat zij “[haar] ongunstige waardering niet [kan] aanvaarden, omdat [zij] kan aantonen op basis van feiten en documenten dat [haar] chef waardeerder

[W.D.] niet correct en onpartijdig heeft gehandeld ten opzichte van [haar]”, hetgeen zij op de volgende vierenhalve pagina’s op omstandige wijze uiteenzet, daarbij verwijzend naar talloze bijlagen. Verzoekster besluit in haar beroepschrift als antwoord op de vraag of er zaken zijn die ze mist in haar waardering, dat ze wenst “gelijk behandeld te worden zoals [haar] collega’s en niet gewaardeerd te worden op basis van roddels maar op feiten”.

3.4. Op 23 april 2013 vindt de vergadering van de beroepscommissie plaats. Het verslag ervan is *in extenso* opgenomen in de beslissing van de stadssecretaris van 30 april 2013 en stelt inzonderheid het volgende:

“Beraadslaging:

De commissie is van oordeel om de ongunstige waardering na een eerste verbetertermijn te behouden omwille van volgende argumenten:

- De medewerker heeft geen zelfinzicht. Uit het dossier blijkt dat de medewerker de voorbije zes maanden op geen enkele manier gewerkt heeft aan haar verbeterpunten. Sterker nog ze erkent niet dat er verbeterpunten zijn. Tijdens de commissie hebben de leden meermaals gevraagd wat ze zelf kan verbeteren. De medewerker kon hier geen antwoord op geven.
- De medewerker heeft alle kansen gekregen om haar leidinggevende competenties te ontwikkelen. Ze gaf samen met een andere ploegleider, leiding aan een groep van acht medewerkers. Dit creëert voldoende ruimte en tijd om leiding te geven. Uit het dossier blijkt dat de medewerker wel regelmatig zegt dat ze iets gaat doen maar dat de effectieve uitvoering achterwege blijft.
- De medewerker heeft geen vertrouwen in de organisatie. De medewerker kent de kanalen en de wegen die ze kan bewandelen om hulp te krijgen. Het vertrouwen in deze kanalen is er echter niet. Wanneer ze haar spullen niet vindt, gaat ze naar de politie in plaats van de interne procedures te volgen.

Door het feit dat de medewerker niet openstaat voor verbetering en de punten van verbetering zelfs niet aanvaardt, is de commissie van oordeel dat het opstarten van een tweede verbetertermijn niet zinvol is. Ze adviseren de stadssecretaris om de definitieve beroepsongeschiktheid na een ongunstige waardering in te roepen en over te gaan tot ontslag van de medewerker.

Om Sylvie Michiels te ondersteunen in de zoektocht naar een geschikte functie buiten de stad, adviseert de commissie om aan betrokkene outplacement aan te bieden.’

3.5. De stadssecretaris neemt kennis van het advies van de beroepscommissie en besluit op 30 april 2013:

“Artikel 2

De stadssecretaris beslist om op basis van de bovenstaande argumentering de ongunstige waardering na verbetertermijn op datum van 6 februari 2013 van Sylvie Michiels (v), ploegbaas, 1-6312031-26/033527 bij de bedrijfseenheid cultuur, sport en jeugd te behouden.

Artikel 3

De stadssecretaris beslist op basis van het verslag van de beroepscommissie en op basis van bovenstaande argumenten dat Sylvie Michiels (v), ploegbaas, 1-6312031-26/033527 onvoldoende verbetering heeft getoond om een tweede verbetertermijn op te starten.

Artikel 4

Het niet opstarten van een tweede verbetertermijn impliceert dat de stadssecretaris de beroepsongeschiktheid van Sylvie Michiels (v), ploegbaas definitief vaststelt. De definitieve beroepsongeschiktheid kan een ontslag inhouden.

Gezien het ontslag een ernstige maatregel is voor betrokkene medewerker, zal de medewerker uitgenodigd worden door de personeelsdienst om gehoord te worden in het kader van haar ontslag.

Op de volgende zitting stadssecretaris zal een beslissing worden genomen over de gevolgen van de ongunstige waardering na verbetertermijn”.

Deze beslissing bevat, naast de weergave van het volledige verslag van de beroepscommissie, het volgende:

“De stadssecretaris overweegt op basis van het verslag en het advies van de commissie om de ongunstige waardering na verbetertermijn te behouden. Hij betreurt het dat betrokkene geen leerpunten bij zichzelf ziet. Dit is een essentiële stap in het doen slagen van een verbetertermijn. Er zijn tekortkomingen vastgesteld in het functioneren van Sylvie in haar functie van ploegbaas en het is belangrijk dat betrokkene erbij stilstaat wat haar eigen aandeel hierin is. Gezien er de laatste 6 maanden geen verbetering is vastgesteld in het functioneren, ondanks begeleiding, volgt de stadssecretaris het advies van de commissie om geen tweede verbetertermijn op te starten.”

Dit is de bestreden beslissing in de zaak A.209.297/XII-7404, hierna aangegeven als “bestreden beslissing van 30 april 2013”.

3.6. Verzoekster maakt op 13 mei 2013 gebruik van haar schriftelijk hoorrecht.

3.7. Op 14 mei 2013 “neemt [de stadssecretaris] kennis van het uitgeoefende hoorrecht van [verzoekster]” en beslist verzoekster “met ingang van 16 mei 2013 te ontslaan mits uitbetaling van een verbrekingsvergoeding” en “outplacement (aan te bieden) voor de duur van 1 jaar”.

Dit is de bestreden beslissing in de zaak A. 209.296/XII-7403, hierna aangegeven als “bestreden beslissing van 14 mei 2013”.

IV. Samenvoeging

4. Het beroep in de zaak G/A. 209.297/XII-7404 is gericht tegen de beslissing van de stadssecretaris van 30 april 2013 waarin die beslist tot het behouden van de ongunstige waardering van verzoekster en tot haar definitieve beroepsongeschiktheid. Het beroep in de zaak G/A. 209.296/XII-7403 is gericht tegen de daarop volgende ontslagbeslissing. Deze laatste steunt volledig op de eerstgenoemde bestreden beslissing van 30 april 2013. Verzoekster voert ook in beide zaken kritiek op de voormelde beslissing van 30 april 2013. De vaststellingen gedaan inzake de bestreden beslissing van 30 april 2013 in de zaak A. 209.297/XII-7404, hebben bijgevolg een onmiskenbare weerslag op de andere zaak. Er bestaat derhalve grond om door eenzelfde arrest uitspraak te doen over beide zaken.

5. De beroepen G/A. 209.296/XII-7403 en G/A. A.209.297/XII-7404 worden samengevoegd.

V. Onderzoek van het tweede middel in beide zaken

Standpunt van de partijen

6. In beide beroepen voert verzoekster in het tweede middel op bijna gelijklopende wijze de schending aan van de “motiveringsplicht”.

In het beroep tegen de bestreden beslissing van 30 april 2013 (A. 209.297/XII-7404) stelt verzoekster dat de verwerende partij een administratieve overheid is op wie de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ (hierna: wet van 29 juli 1991) van toepassing is, hetgeen impliceert dat elke administratieve rechtshandeling moet worden gedragen door deugdelijke motieven. Dit is volgens verzoekster te dezen niet het geval, waarbij zij aanvoert dat op haar argumenten “m.b.t. foutief weerhouden feiten (weergegeven o.m. op pagina 3) [...] niet [wordt] geantwoord”, meer nog dat “[o]p geen enkel argument van verzoekster werd geantwoord, laat staan op een concrete manier”. Zij noemt de “beschouwingen [...] alle ontwijkend” en voldoen niet aan wat de wet beschouwt onder “duidelijk, concreet, nauwkeurig, draagkrachtig, waarheidsgetrouw, en gestaafd door stukken van het administratief dossier”. Zij stelt voorts dat “al de zgn. ‘motieven’ om tot de bestreden beslissing te komen, [...] afdoende [werden] weerlegd in de motivatienota van verzoekster die zij invulde n.a.v. het beroep tegen de negatieve waardering”.

In het beroep tegen de ontslagbeslissing van 14 mei 2013 (A. 209.296/XII-7403) stelt verzoekster in vrijwel gelijklopende bewoordingen als in de eerstgenoemde zaak, dat de verwerende partij een administratieve overheid is op wie de wet van 29 juli 1991 van toepassing is, hetgeen impliceert dat elke administratieve rechtshandeling moet worden gedragen door deugdelijke motieven. Dit is volgens verzoekster te dezen niet het geval, waarbij zij aanvoert dat de betekening van het ontslag geen enkele motivering bevat, noch enige verwijzing naar een verslag, advies of besluit waarin de motivering te lezen zou

zijn. Verzoekster voert aan dat, “voor zover ervan uitgegaan kan worden dat de onderliggende motivering te lezen valt in het verslag van de beroepscommissie, zoals opgenomen in de beslissing van de stadssecretaris van 30.04.2013”, onder meer op haar argumenten “m.b.t. foutief weerhouden feiten (weergegeven o.m. op pagina 3) [...] in het verslag niet [wordt] geantwoord” en dat “het volstaat daarvoor het verslag van de zitting van de beroepscommissie en de motivatienota van verzoekster naast elkaar te leggen”.

7. In de memorie van antwoord in de zaak gericht tegen de bestreden beslissing van 30 april 2013 (A. 209.297/XII-7404) repliceert de verwerende partij op de kritiek van verzoekster dat zij nooit enig antwoord kreeg op haar bezwaren tegen het waarderingsformulier, “opgenomen in de aanhef van het proces-verbaal”, dat er in het onderdeel ‘Beraadslaging’ [van het verslag van de beroepscommissie] mogelijks niet expliciet wordt teruggekomen op deze bezwaren, maar [dat] er wel degelijk geantwoord wordt doorheen de zitting van de beroepscommissie”. De antwoorden zijn volgens de verwerende partij “dan ook opgenomen in het proces-verbaal dat in zijn geheel werd opgenomen in de bestreden beslissing [van 30 april 2013] en zodoende tot motivering ervan dient”. Dit illustreert de verwerende partij vervolgens aan de hand van citaten uit dit proces-verbaal van de beroepscommissie. Volgens haar kan de motivering van de waardering niet worden beperkt tot de passages die de conclusies van de beroepscommissie/stadssecretaris bevatten. Deze conclusies zijn immers gebaseerd op de zittingen van de beroepscommissie, “maar bovenal op het volledige, 300 blz tellende evaluatiedossier”. En in dit dossier worden meermaals concrete elementen aangehaald, waarop de verzoekende partij in haar verweer niet – afdoende – antwoordt, hetgeen de verwerende partij andermaal illustreert. Zij besluit dat de verzoekende partij er niet in slaagt aan te tonen dat de motieven waarop de beslissing steunt, onbestaand dan wel gebaseerd zijn op lasterlijke geruchten.

In de memorie van antwoord in de zaak gericht tegen de bestreden beslissing van 14 mei 2013 (A. 209.296/XII-7403) repliceert de verwerende partij dat verzoekster voorbijgaat aan het feit dat de beslissing van de zitting van 30 april 2013, alsook van de zitting van 14 mei 2013 haar werden bezorgd. In de bestreden beslissing van 14 mei 2013 is er wel degelijk een motivering waarin uitdrukkelijk naar andere waarderingsverslagen en interne beroepsprocedures wordt gewezen, hetgeen “perfect legaal” is. Zo wordt er meer bepaald uitdrukkelijk verwezen naar de bestreden beslissing van de stadssecretaris van 30 april 2013 waarin het gehele transcript van de zitting van 23 april 2013 van de beroepscommissie is opgenomen. Uit dit verslag blijkt volgens de verwerende partij onder meer dat er tijdens de begeleidingsgesprekken van verzoekster veel aandacht is besteed aan duidelijke afspraken over de verwachtingen en dat verzoekster geen enkele verbetering heeft getoond tijdens haar verbetertraject van zes maanden, alsook dat verzoekster aangaf dat een terugzetting in graad geen optie was. Volgens de verwerende partij gaat de Raad van State in het tussengekomen schorsingsarrest voorbij aan het feit dat – de raadsman van – verzoekster bij de start van de hoorzitting haar bezwaren tegen het waarderingsformulier nogmaals heeft samengevat, zoals dit ook is opgenomen in de aanhef van het proces-verbaal van de zitting van de beroepscommissie. Vervolgens voert de verwerende partij wat de motivering door de beroepscommissie betreft, een inhoudelijk identiek verweer als in de voornoemde zaak A. 209.297/XII-7404.

8. In de laatste memorie in beide zaken herneemt de verwerende partij haar verweer en laat opmerken dat voorbij wordt gegaan aan het feit dat de raadsman van verzoekster bij de start van de hoorzitting verzoeksters bezwaren tegen het waarderingsformulier nogmaals heeft samengevat, zoals dit is opgenomen in de aanhef van het proces-verbaal van de zitting van de beroepscommissie.

Beoordeling

9. Verzoekster voert in beide zaken onder meer de schending aan van de “formele motiveringsplicht”. Het navolgende onderzoek is beperkt tot het onderzoek van deze grief.

10. De bestreden ontslagbeslissing van 14 mei 2013 (A. 209.296/XII-7403) bevat geen eigen formele motivering, maar verwijst naar en steunt volledig op de bestreden beslissing van 30 april 2013 (A. 209.297/XII-7404) waarin is beslist tot de definitieve beroepsongeschiktheid van verzoekster.

De kritiek van verzoekster die zij uit in het middel tegen de bestreden ontslagbeslissing van 14 mei 2013 is wezenlijk terug te brengen tot haar kritiek op de formele motivering van de beslissing van 30 april 2013 over haar ongunstige waardering.

In de bestreden beslissing van 30 april 2013 overweegt de stadssecretaris “op basis van het verslag en het advies van de [beroeps]commissie” dat hij *in extenso* in zijn beslissing aanhaalt, het advies van de beroepscommissie “om de ongunstige waardering na verbetertermijn te behouden”. Aldus zullen de beide bestreden beslissingen alleen dan afdoende formeel gemotiveerd zijn, voor zoveel dat de beslissing van 30 april 2013 en het erin opgenomen advies van de beroepscommissie dit is. Het is derhalve gepast eerst de wettigheid te onderzoeken van de bestreden beslissing van 30 april 2013.

11. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze.

Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de

aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

12. De bestreden beslissing van 30 april 2013 is de eindbeslissing gewezen in het raam van het door verzoekster ingesteld administratief beroep, zoals dit is geregeld in titel 4.3. van de rechtspositieregeling van de stad Antwerpen. Artikel 2 van deze titel schrijft voor dat dit beroep schriftelijk moet worden ingediend. Luidens artikel 4 van de voormelde titel 4.3 kan het personeelslid dat beroep aantekende schriftelijke conclusies of nota's ter verdediging voorleggen.

Hoewel de formelemotiveringsplicht de administratieve beroepsinstantie er niet toe verplicht uitdrukkelijk te antwoorden op alle in het beroepschrift verwoorde argumenten, moet uit haar beslissing wel kunnen worden opgemaakt dat de argumentatie van de betrokkene daadwerkelijk in de besluitvorming is betrokken. Hieruit volgt dat het bestuur niet uitvoerig moet antwoorden op elk van de in het beroepschrift verwoorde argumenten. Wel moet impliciet of expliciet blijken dat de argumentatie van de betrokkene in de besluitvorming werd betrokken en moet hieruit minstens impliciet kunnen worden afgeleid waarom de argumenten in het algemeen niet werden aanvaard.

13. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster in beroep opkomt tegen de ongunstige waardering door haar "chef-waardeerder" op 6 februari 2013. In haar beroepschrift ("motivatie medewerker voor beroep tegen

negatieve waardering” geheten) van 10 april 2013 stelt zij, op de vraag waarom zij beroep aantekent, dat zij “[haar] ongunstige waardering niet [kan] aanvaarden, omdat [zij] kan aantonen op basis van feiten en documenten dat [haar] chef waardeerder [W.D.] niet correct en onpartijdig heeft gehandeld ten opzichte van [haar]”, hetgeen zij in de volgende vierenhalve pagina’s op omstandige wijze uiteenzet, daarbij verwijzend naar talloze bijlagen. Verzoekster besluit in haar beroepschrift als antwoord op de vraag of er zaken zijn die zij mist in haar waardering, dat zij wenst “gelijk behandeld te worden zoals [haar] collega’s en niet gewaardeerd te worden op basis van roddels maar op feiten”. De kern van verzoeksters betoog in het beroepschrift is derhalve de moeizame werkrelatie met de chef-waardeerder en de directie van het museum.

Het verslag van de beroepscommissie zoals *in extenso* weergegeven in de bestreden beslissing van 30 april 2013, bevat een rubriek “Beraadslaging” waarin het advies van deze commissie wordt geformuleerd. De formele motivering hiervan is hiervoor reeds weergegeven (*supra*, punt 3.4). Uit deze motivering kan niet worden opgemaakt dat de argumentatie van verzoekster zoals uiteengezet in haar beroepschrift, daadwerkelijk in de besluitvorming is betrokken. Expliciet noch impliciet blijkt immers dat de kritiek van verzoekster, in het bijzonder wat de volgens haar moeizame werkrelatie met haar “chef-waardeerder” betreft, werd betrokken in de besluitvorming, noch kan uit de gegeven formele motivering van de beroepscommissie, waarbij de stadssecretaris zich heeft aangesloten, minstens impliciet worden afgeleid waarom de argumenten van verzoekster in het algemeen niet werden aanvaard. De motivering in de rubriek “Beraadslaging” van het verslag van de beroepscommissie is derhalve niet afdoende.

14. De verwerende partij betwist niet dat in het onderdeel “beraadslaging” van het verslag van de beroepscommissie, “mogelijks niet expliciet wordt teruggekomen op die bezwaren”, doch zij meent dat die wel werden beantwoord “doorheen de zitting van de beroepscommissie”, zodat het “verslag” in zijn geheel zodoende tot motivering dient.

Dit standpunt kan niet worden bijgevalen. Het “verslag” van de vergadering van de beroepscommissie waarnaar de verwerende partij verwijst, notuleert eenzijdig het verloop van de hoorzitting en hetgeen daar werd gezegd door de aanwezigen, met inbegrip van verzoekster en haar raadsman overigens. Een dergelijke notulering van de standpunten of uitlatingen van een of meerdere leden van de beroepscommissie, kan op zich niet worden beschouwd als een eigen weerlegging of beredenering door de beroepscommissie of door de stadssecretaris, tenzij de beroepscommissie daar tijdens haar “beraadslaging” of de stadssecretaris in zijn beslissing, aansluiting bij zou hebben gezocht, eventueel door een precieze verwijzing naar het in de loop van het horen geuite standpunt dat wordt onderschreven. Dit is niet het geval. Een algemene overweging “op basis van het verslag” door de stadssecretaris in zijn beslissing van 30 april 2013 voldoet hier niet aan. Evenmin volstaat de algemene verwijzing in het beraadslagend gedeelte van het verslag van de beroepscommissie naar “het dossier” ter ondersteuning van haar argumenten, nu verzoekster juist op concrete manier dat “dossier” bekritiseert en inzonderheid onder meer argumenteert dat, gelet op de door haar beschreven moeizame werkrelatie met haar chef-waardeerder, deze niet onpartijdig was. Te dezen kon de beroepscommissie zich er niet toe beperken in het algemeen te verwijzen naar het dossier. Zij was ertoe gehouden de elementen weer te geven die volgens haar aantonen wat haar ertoe heeft gebracht om tot haar advies te komen, spijts de kritiek die verzoekster heeft geformuleerd tegen het behoud van de ongunstige evaluatie.

15. Hiervoor is gesteld dat de rechtspositieregeling uitdrukkelijk een schriftelijk verweer toelaat (*supra*, punt 12), hetgeen verzoekster op omstandige wijze heeft gedaan. In dit gereguleerd kader kan een mondelinge toelichting op de vergadering, de beroepscommissie niet ervan ontslaan dit schriftelijk verweer in haar besluitvorming te betrekken. In de mate dat de verwerende partij de mening is toegedaan dat het kwestieuze advies een antwoord zou bieden op de algemene opmerkingen – van verzoeksters raadsman – op de hoorzitting en die zijn opgenomen in de aanhef van het proces-verbaal, kunnen deze “algemene opmerkingen” niet worden geacht samen te vallen met de

schriftelijke argumentatie omstandig uitgewerkt in het beroepsschrift. Uit het “verslag” van de beroepscommissie blijkt trouwens dat de raadsman van verzoekster in eerste instantie, vooraleer hij die algemene opmerkingen maakt, uitdrukkelijk verwijst naar “de motivatie van de medewerker zoals opgenomen in het beroepsdossier”. Los van de vraag of het “verslag” deze mondelinge argumenten wel zou formeel beantwoorden, maakt de verwerende partij niet aannemelijk dat zij aldus het beroepsschrift in haar geheel mede in haar besluitvorming heeft betrokken.

16. Tot slot mag met voor het eerst in de processtukken uitgedrukte motieven geen rekening worden gehouden.

17. Uit wat voorafgaat volgt dat in de aan verzoekster ter kennis gebrachte inhoud van het advies van de beroepscommissie – noch in het integrale verslag van de zitting ervan – niet valt te achterhalen of en hoe de omstandige argumenten van verzoekster in de beoordeling zijn betrokken door de beroepscommissie en op grond van welke motieven de beroepscommissie tot haar oordeel is gekomen dat die argumenten niet konden overtuigen. De motivering door verwijzing naar het advies en verslag van de beroepscommissie is derhalve niet afdoende.

Uit wat voorafgaat volgt dat de stadssecretaris zich er derhalve niet kon toe beperken zich in beide beslissingen aan te sluiten bij dergelijk gebrekkig advies – en verslag – waardoor ook zijn beslissingen niet afdoende formeel gemotiveerd zijn.

18. Het tweede middel in de beide zaken is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

- 1. De zaken A. 209.296/XII-7403 en 209.297/XII-7404 worden gevoegd.**
- 2. De Raad van State vernietigt (1) de beslissing van de stadssecretaris van de stad Antwerpen van 14 mei 2013 om met ingang van 16 mei 2013 een einde te maken aan de arbeidsovereenkomst van Sylvie Michiels met de stad Antwerpen alsook (2) de beslissing van de stadssecretaris van de stad Antwerpen van 30 april 2013 tot het vaststellen van de definitieve beroepsongeschiktheid van Sylvie Michiels.**
- 3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en de beroepen tot nietigverklaring, begroot op 525 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 25 september 2014, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Dierk Verbiest